

EŞİT KÖŞE

Elif Aver*

14 Şubat – 8 Mart Arası: Sevgi-Ölüm Arası

Bugün bu satırları yazarken, tarih 14 Şubat'ı gösteriyordu. 14 Şubat Sevgililer Günü. Dört bir yanda sevgi sözleri, alışveriş kampanyaları, kocaman kalp balonlar, adım başı çiçekçiler her yer cıvı cıvı. Ne güzel değil mi? Her şey çok güzel değil mi? Hatta keşke her gün 14 Şubat olsa. Peki ya her şey vitrinde görüldüğü kadar toz pembe mi?

Mesela Şubat'ta eski kocası tarafından önce arabayla vurup kaza yapması sağlanan, sonra silahla vurularak katledilen Kübra öğretmen de bu toplumda değil miydi? Ya da "Ölmek istemiyorum!" diye haykıran Emine Bulut'ta bu toplumda yaşamamış mıydı? Peki ya onları öldürenler bu toplumdan çıkmamış mıydı? Sorun neredeydi? Sevmeyi mi bilmiyorduk?

Sahi sevgi neydi? Sevgi emek miydi? Ya benimsin ya kara toprağın mıydı? Nikahına beni çağır sevgilimde mi gizliydi? Taşa değmesin ayağın/ Lale sümbül açsın bağın dizelerinde miydi yoksa Allah belanı versinde mi? Kendini terk eden karısı zor durumda kalmasın diye kara lastiğine para koyan Veysel'in aşkı mı büyüktü, yoksa karısı ölünce Makber'i yazan ama sonunda karısının mevlidinde başka biriyle evlenen Abdülhak Hamit Tarhan'ın mı? Ahmed Arif midir sevdanın adı yoksa Nazım Hikmet mi? Edebi açıdan bakıldığında amaç mıydı sevgi yoksa

o muhteşem eserleri ortaya çıkarmak için bir araç mıydı? Korkarım bunu hiçbir zaman bilemeyeceğiz. O yüzden en iyisi mi bildiklerimizden bahsedelim. Herkesin sevgisine hiç kimse karışamazdı ama esasen sevgi neydi?

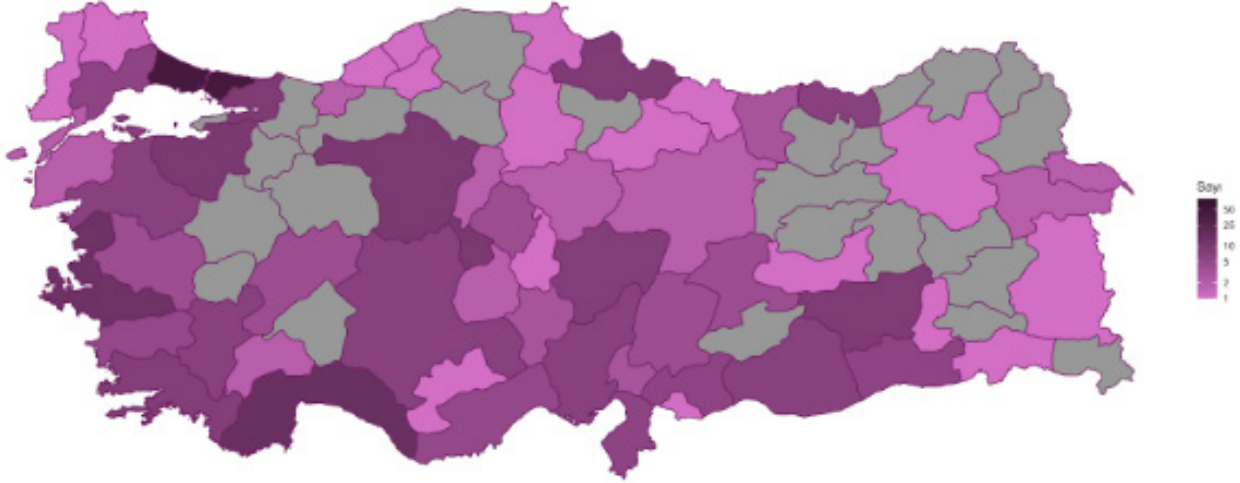
Esasen sevgi bu topraklarda biraz ayıptı. Mesela insanlar ağız dolusu küfretmekten utanmazdı ama seni seviyorum demek ayıptı. Çiçek almak zor gelmezdi bir erkeğe zor olan o çiçeği taşımaktı. Çünkü toplumun tabuları yasakları vardı. Misal erkek öyle çiçek alıp dolaşmazdı. Erkek adam gülmezdi. Erkek adam gülücük işareti koymazdı (Lütfen gülümsemeyin bunu da duydu bu kulaklar. Bunu da okudu bu gözler.) Erkek adam konuşmazdı da öyle çok, oynamazdı da elbette ki! Peki ne yapardı erkek adam(!) elinin tersiyle vurup oturtur muydu? Peki bunu yaptığında toplum bunu yargılar mıydı? Adalet cezasını keser miydi?

Ocak ayında sadece bir ayda 26 kadın katledildi. Geçtiğimiz 2021 yılında ise, 280 kadın katledildi. 365 günde katledilen 280 kadın. Çoğunun katili kocası, eski kocası, sevgilisi. Bazıları mahkemede katlettikleri kadınlar için çok sevdiğinden bahsetti. Aşırı sevgiden öldürmüştü(!). Garip değil mi sevgi ve ölümün yan yana gelmesi? Ama daha garibi,

tüm bunların toplumu aşırp adalette bile normalleşmesi. Aşağıda ki tablo Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu tarafından hazırlandı. İl il katledilen kadınların sayısı:

2021 Yılında Öldürülen Kadın Sayısı

Toplam Sayı: 280

Adana _____	7	Çanakkale _____	2	Karabük _____	1	Osmaniye _____	3
Adıyaman _____	T/E	Çankırı _____	T/E	Karaman _____	1	Rize _____	T/E
Afyonkarahisar _____	4	Çorum _____	1	Kars _____	T/E	Sakarya _____	T/E
Ağrı _____	2	Denizli _____	7	Kastamonu _____	T/E	Samsun _____	9
Aksaray _____	2	Diyarbakır _____	9	Kayseri _____	8	Silivri _____	T/E
Amasya _____	T/E	Düzce _____	2	Kilis _____	1	Sinop _____	1
Ankara _____	10	Edirne _____	1	Kırıkkale _____	2	Sivas _____	2
Antalya _____	16	Elazığ _____	1	Kırklareli _____	1	Şanlıurfa _____	7
Ardahan _____	T/E	Erzincan _____	T/E	Kırşehir _____	4	Şırnak _____	1
Artvin _____	T/E	Erzurum _____	1	Kocaeli _____	9	Tekirdağ _____	6
Aydın _____	5	Eskişehir _____	T/E	Konya _____	7	Tokat _____	1
Balıkesir _____	7	Gaziantep _____	6	Kütahya _____	T/E	Trabzon _____	7
Bartın _____	1	Giresun _____	3	Malatya _____	4	Tunceli _____	T/E
Batman _____	1	Gümüşhane _____	T/E	Manisa _____	4	Uşak _____	T/E
Bayburt _____	T/E	Hakkari _____	T/E	Mardin _____	6	Van _____	1
Bilecik _____	T/E	Hatay _____	6	Mersin _____	5	Yalova _____	T/E
Bingöl _____	T/E	Iğdır _____	2	Muğla _____	8	Yozgat _____	2
Bitlis _____	T/E	Isparta _____	T/E	Muş _____	T/E	Zonguldak _____	1
Bolu _____	T/E	İstanbul _____	47	Nevşehir _____	1		
Burdur _____	2	İzmir _____	14	Niğde _____	3	T/E: Tespit Edilemeyen	
Bursa _____	10	Kahramanmaraş _____	4	Ordu _____	1		

Yine aynı rapora göre : “2021 yılında öldürülen 280 kadının 124’ü evli olduğu erkek, 37’si birlikte olduğu erkek, 24’ü tanıdık birisi, 21’i eskiden evli olduğu erkek, 16’sı akrabası, 13’ü eskiden birlikte olduğu erkek, 13’ü babası, 11’i oğlu, 6’sı kardeşi, 3’ü tanımadığı birisi, 1’i kendisini bir süredir takip eden erkek tarafından öldürülmüştür. 11 kadının ölümüne sebep olan kişilerin yakınlık durumu tespit edilememiştir.”

Bu ülke de katlettiği karısının ardından “çok işveli bakıyordu/gülüyordu” indirimi alan var!” Erkeklik gururuma laf etti, dayanamadım” indirimi var. Defalarca kez bıçaklayıp kadının sakat kalmasını

neden olan erkek için “Öldürme kastı yok!” indirimi var!

Bu ülke de kadınlar fiziksel güç olarak daha zayıf oldukları için, erkeğin arkadaşlık isteğine yanıt vermediği için, yemekte yoğurt olmadığı için, erkeğin zevki için, çalışmak istediği için, iş yerindeki erkek korona virüse yakalandığında eşi de pozitif çıktığı için, erkeğin gözü döndüğü için, erkek çocuk doğurmadığı için, cinsel birliktelik yaşamak istemediği için, yeni çocuk istemediği/doğurmadığı için, ailesinin istediği erkekle evlenmediği için, toplum hakkında dedikodu yaptığı için ve daha sayılamayacak yüzlerce sebepten dolayı şiddet

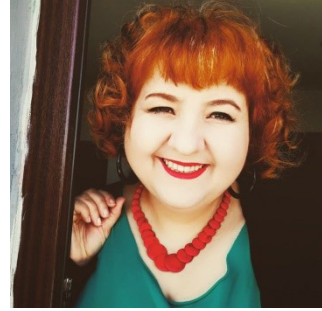
görüyor, dahası canından oluyor.

Peki bunun için ne yapıyor? Kadını koruyan İstanbul Sözleşmesi “daha iyisini yapacağız, aile ahlakını bozuyor” diye kaldırılıyor. Peki ahlak nedir? Mesela hak ve namus neden sadece kadın üzerinden konuşulur? Erkek için ahlaka gerek mi yoktur yoksa zaten erkeğin ahlaksız olması söz konusu bile olamaz mı? Misal eğer yapılan ahlaksızlık duyulmuyorsa o ahlaksızlıktan sayılmaz mı? Eşinizi aldattığınız gizli kaldığında eşinizi aldatmış sayılmaz mısınız? Taciz, tecavüz varken mi suçtur duyulduğunda mı? Bir vakfın, bir derneğin, kurumun ya da bir kişinin çocuğa/çocuklar karşı istismarı/tecavüzü o kurum yada kişinin adından statüsünden daha az mı kıymetlidir? Adaletin simgesi Themis’in gözü hala kapalı değil midir ki terazinin dengesi bu kadar şaşar, adaletin kılıcı bu kadar geç iner?

Bugün 14 Şubat Sevgililer Günü, önümüzde ki ayın başı da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü, sevdiklerinize çiçekler alın, hediyeler alın ama düşünün, bir yerde göz göre göre izin veriliyorsa şiddete bunun ardında ne olduğuna da dikkat edin.

Öldüren sevgi değil, yaşamak istiyoruz!

Kadın hakları kavramına gerek kalınmadan yaşayabileceğimiz bir dünya umuduyla; sevgiyle kalın.

- * Elif Aver; 1987 yılında İstanbul’da doğdu. İndigo dergisinde yazar. Cumhuriyet Üniversitesi Jeofizik Mühendisliği bölümünden 2010 yılında mezun oldu. Özel sektörde mesleğini yapmakta, ayrıca TMMOB Jeofizik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi yönetim kurulu üyesi. Yazmak, çizmek ve okumak çocukluğundan beri en büyük tutkusu. Ondandır sebep söz yitene, kalem bitene kadar yazanlardan.